

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

Εἰς τό ὄνομα τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Τριάδος, Πατρός, Υἱοῦ καί Πνεύματος ἁγίου τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Τῶν πατροπαραδότων θεσμῶν καί ὑποδείξεων ἐπόμενοι ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις καιροῖς, ἐν οἷς, δέν τυγχάνει ἄκαιρος ἢ ἀναφορά τῶν αὐτῶν ἀνησυχιῶν καί διαπιστώσεων τοῦ οὐρανοφάντορος πατρός διά τήν τότε ἐκκλησιαστικήν ἐξαθλίωσιν, καταγράφων· «Καταπεφρόνηται τά τῶν Πατέρων δόγματα, ἀποστολικά παραδόσεις ἐξουθένηται, νεωτέρων ἀνθρώπων ἐφευρέματα ταῖς Ἐκκλησίαις ἐμπολιτεύεται...»¹ καθώς ἐπίσης συμπληρώνει· «ἀνατέτραπται μέν τά τῆς εὐσεβείας δόγματα, συγκέχυνται δέ ἐκκλησίας θεσμοί»², καθηκόντως ὀφείλομεν ὅπως διασαφηνίσωμεν τήν ἡμετέραν ἐκκλησιολογικήν θέσιν.

Πιστεύομεν, κηρύσσομεν καί ὁμολογοῦμεν, πάντα ὅσα οἱ θειότατοι Ἅγιοι Ἀπόστολοι καί πνευματοφόροι ὅσοι Πατέρες ἐθέσπισαν καί διεκέλευσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μηδέ προσθέτοντες οὔτε ἀφαιροῦντες τι.

Ἀποδεχόμεθα ὡσαύτως πάσας τάς κανονικάς συνοδικάς ἀποφάσεις τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τάς ληφθείσας πρό τοῦ 1923 (ἐορτολογική καινοτομία), δι' ὧν ἀποφάσεων καταδικάζεται κάθε νεωτερισμός καί παρέκκλισις ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί πατερικῆς παραδόσεως.

Ἔτι δέ, συμφωνοῦμεν καί ἀπαρασαλεύτως ἀκολουθοῦμεν τάς διακηρύξεις τῶν προκατόχων ἡμῶν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς πίστεως ἀγῶνι, τῶν διακελευομένων ἐν ταῖς ἐγκυκλίαις τῶν ἐτῶν 1935, 1950, 1973 καθώς καί τοῦ 1997.

Καταδικάζομεν καί ἀποστρεφόμεθα τάς ἔκπαλαι καί ἐσχάτους αἰρέσεις καί καινοτομίας ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ. Τόν ἐπάρατον Οἰκουμενισμόν δι' οὗ ἀπεμπολεῖται ἡ πλήρης καί ἀποκαλυπτική ἀλήθεια ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, τόν Σεργιανισμόν, ὅστις κατέστησε τήν αὐθεντικότητα τῆς Ἐκκλησίας ὑποχείριον τοῦ ἀθέου πολιτικοῦ συστήματος ἐν Ρωσσίᾳ.

Ἀποκηρύσσομεν ὡσαύτως, τήν ἐορτολογικήν καινοτομίαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, τήν ἀπορριφθεῖσα καί ἀναθεματισθεῖσα ὑπό τῶν Συνόδων τῶν ἐτῶν 1583, 1593, 1848, καινοτομίας διά τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἀπαρχή τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί εἰσδοχῆς τῶν Παπικῶν ἐπιβουλῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

¹ Μ. Βασιλείου, ἐπιστ. 90, 2.

² Μ. Βασιλείου, ἐπιστ. 92, 2.

Σύν τούτοις, ἀπορρίπτομεν καί τας καινοφανεῖς ἐν τῇ ἱερᾷ παρεμβολῇ τῶν Ὁρθοδόξων πεπλανημένας διδασκαλίας καί αἰρέσεις ἦτοι: Τόν λεγόμενον «Κυπριανισμόν», ὅστις ἐπιχειρεῖ ἀλλοτριώσιν τῆς εὐσεβοῦς ὁμολογίας καί ἐπαγγέλλεται τόν «Ὁρθόδοξον» οἰκουμενισμόν. Τήν καταδικασθεῖσα διά συνοδικῶν ἀποφάσεων³ κακοδοξίαν τῶν «Ἰησουανῶν» ἢ «Ὀνοματολατρῶν» τῶν θεοποιούντων τό ὄνομα «Ἰησοῦς», καθώς καί τήν οἰκουμενιστικήν θεωρίαν τῆς «ἐν τῷ Ἄδη μετανοίας»⁴ δι' ἧς δύνανται σωτηρίας οἱ ἀποθανόντες ἐκτός Ἐκκλησίας ὡς οἱ ἑτεροδοξοὶ ἀλλά καί οἱ ἀλλόθρησκοι!

Τούς προσερχομένους ἐν τῇ Ἀκαινοτομήτῳ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ δεχόμεθα, τούς μέν προσερχομένους ἐκ τῶν κατεγνωσμένων αἰρετικῶν δοξασιῶν διά βαπτίσεως⁵, τούς δέ ἐκ τῶν «Ὁρθοδόξων» Ἐκκλησιῶν τῶν μετασχόντων εἰς τόν Οἰκουμενισμόν, λαμβάνομεν διά Ὁμολογίας πίστεως καί χρίσεως διά ἀγίου μύρου, ἐάν γε τό βάπτισμα αὐτῶν ἐτελέσθη συμφώνως τῷ τύπῳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἦτοι διά τριττῆς καταδύσεως καί ἀναδύσεως ἐν τῷ ὕδατι, εἰ δέ τό βάπτισμα αὐτῶν τυγχάνει ἐλλειπές βαπτίζομεν τούτους⁶. Ὅσον ἀφορᾷ τούς ἐκ τῶν σχισματικῶν κληρικούς, προσλαμβάνονται οὗτοι κατόπιν ἐγγράφου αἰτήσεως ἐν ἣ ἐμπεριέχεται ἐν αὐτῇ Ὁμολογία πίστεως καί χειροθεσίας.

Ὡσαύτως, καί τούς προσερχομένους ἐξ Ὁρθοδόξων τινῶν δικαιοδοσιῶν, οἵτινες ἠλλοίωσαν τήν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν καί παρέκκλινον ἐκ τῆς παγίας θέσεως τῶν προκατόχων ἡμῶν, δεχόμεθα διά Ὁμολογίας πίστεως.

Ταῦτα πάντα διαδηλοῦντες, μακαρίζομεν καί εὐσεβάστως μνημονεύομεν τούς διωχθέντες καί ἐν πᾶσι δυσχερεία καί περιστάσει ὑπέρ τῆς πίστεως προαπελθόντες πατέρας καί ὁμολογητάς τῆς πίστεως ἡμῶν, ἀναφωνοῦντες: Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν!

Πάντας δέ τούς συγκλονίσαντες τήν Ἐκκλησίαν διά τῶν αἰρετικῶν δοξασιῶν καί βλασφημῶν καινοτομιῶν καί παρεκκλίσεων ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί ἱερᾶς Παραδόσεως, ἀναθεματίζομεν καί ἀποδοκιμάζομεν ὡς ἐχθρούς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Σύν τούτοις, διαβεβαιουῦμεν ὅτι, παραμένωμεν σὺν Θεῷ θεματοφύλακες τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, διαφυλάττοντες τό ἀνόθευτον

³ Οἰκουμ Πατρ. 1912 καί 1913 καθώς καί Πατρ. Μόσχας 1913.

⁴ Ταύτης τῆς κακοδοξία θειασώται καὶ ὑποστηρικταί μεταξὺ ἄλλων εἶναι οἱ Οἰκουμενισταί ἀλλά καί Ρωμαιοκαθολικοί: Metr.Hilarion Alfeyev, Metr. Kallistos Ware, Dr.Jeffry Trabaouvi- S. Michael's College, Sergei Bulgakov, κ.ἄ.

⁵ Ἐν Καρχηδόνι κανῶν.

⁶ Μ.Βασιλ. α' κανῶν., 95^{ος} Πενθεκτ.

καί ἀκαινοτόμητον Ταύτης, ἵνα ὡς πιστοί καί ὠφέλιμοι στρατιῶται Χριστοῦ, φθάσωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ ἴξωμεν πρὸς τὸν μισθαποδότην Κύριον· «τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος...»⁷.

Μάρτιος, 2014.

Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν

+ Μητροπολίτης Χριστοφόρος

Ἀρχιμ. Γερμανός Τσερπέλης, πρωτοσύγγελος.

Ἀρχιμ. Φιλάρετος Κλιμακίτης.

Ἀρχιμ. Παῦλος Ἀποστολόπουλος.

Ἀρχιμ. Νεκτάριος Βορινιώτης.

Ἀρχιμ. Νεκτάριος Δικαῖος.

Ἀρχιμ. Νικηφόρος Groce.

Ἀρχιμ. Νικάνωρ Καζαφανιώτης.

Ἀρχιμ. Σωσίπατρος Yusuf.

Τερομ. Μωϋσῆς Γκίνης

Πρωτοπρ. Λιουντμίλ Petrou.

Τερέυς Κλεομένης Κεφάλας.

Τερέυς Μαριάν Angelof.

⁷ Β' Τιμ. 4:7